

Patent dodatkowy
do patentu

Kl. 72 e, 2/01

Zgłoszono: 29.IX.1966 (P 116 662)

Pierwszeństwo:

MKP F 41 j, 1/14

Opublikowano: 20.II.1971

**CZYTELNIA
UKD**

Urzędu Patentowego
Polskiej Republiki Ludowej

Współtwórcy wynalazku: Erazm Mazur, Ireneusz Grabczak

Właściciel patentu: Zakłady Chemiczne „Pronit” im. Bohaterów Studzianek, Pionki (Polska)

**Sposób oznaczania stopnia i równomierności pokrycia tarczy
śrutem przy badaniu użytkowej wartości amunicji myśliwskiej**

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób oznaczania stopnia i równomierności pokrycia tarczy śrutem przy badaniu użytkowej wartości amunicji myśliwskiej.

Znany i ogólnie dotychczas stosowany sposób oznaczania stopnia i równomierności pokrycia śrutem tarczy strzelniczej polega na strzelaniu do kontrolnej tarczy papierowej o średnicy siedemdziesięciu pięciu centymetrów, podzielonej na odpowiednią ilość pól, umieszczonej w odległości trzydziestupięciu metrów od wylotu lufy strzelby i każdorazowo po oddanym strzale liczeniu w poszczególnych polach tarczy ilości powstałych otworów.

Stopień i równomierność pokrycia tarczy śrutem określa się stosunkiem powstałych otworów w poszczególnych polach tarczy, do ilości ziarn śrutu znajdujących się w strzelanych nabojach.

Wadami tego sposobu są: duża pracochłonność wynikająca ze zliczania ilości otworów w tarczy, duże zużycie papieru, brak możliwości odzysku materiału, z którego wykonany jest śręt oraz konieczność częstego przebywania obsługi na linii strzału (zdejmowanie i zawieszanie tarcz kontrolnych).

Zaproponowany sposób wagowego oznaczania stopnia i równomierności pokrycia tarczy śrutem przy badaniu użytkowej wartości amunicji my-

2

liwskiej eliminuje wady sposobu dotychczasowego.

Sposób według wynalazku polega na strzelaniu z odległości trzydziestu pięciu metrów do pojemnika, którego otwór wlotowy, o średnicy siedemdziesięciu pięciu centymetrów jest podzielony przegrodami tworzącymi wewnątrz pojemnika odpowiednią ilość komór z których ziarna śrutu wychwytywane są do oddzielnych zasobników.

Po oddaniu do pojemnika wymaganej ilości strzałów, zawartość śrutu w poszczególnych zasobnikach waży się i przez porównanie z sumaryczną masą śrutu, która znajdowała się w strzelanej serii naboju, w znany sposób oblicza się stopień i równomierność pokrycia tarczy śrutem.

Sposób według wynalazku obniża koszt badania amunicji przez wyeliminowanie konieczności stosowania tarcz papierowych, umożliwia odzysk materiału, z którego wykonany jest śręt, skraca czas badania i zapewnia pełne bezpieczeństwo obsługi.

Przykładowe rozwiązanie pojemnika do wykonywania sposobu według wynalazku przedstawiono na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia pojemnik w widoku czołowym, a fig. 2 — pojemnik w widoku bocznym.

Pojemnik wykonany jest z blachy stalowej w kształcie rury o przekroju prostokątnym do jej osi eliptycznym, która przekrojona pod kątem 30° do osi wzdłużnej ma kształt koła. Wewnątrz

wzdłuż rury umieszczone są przegrody 1 dzielące ją na szesnaście komór, z których po cztery mają jednakową długość. Każda z komór w tylnej części ma zasobnik na śrut, którym jest część rury 2 zamkniętej odłączalnym woreczkiem 3 wykonanym z tkaniny lub innego materiału.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób oznaczania stopnia i równomierności pokrycia tarczy śrutem przy badaniu użytkowej war-

tości amunicji myśliwskiej, **znamienny tym**, że wytypowaną serią naboju z badanej ilości amunicji strzela się do pojemnika, posiadającego otwór wlotowy w kształcie koła podzielonego przegrodami tworzącymi wewnątrz pojemnika oddzielne komory zakończone zasobnikami na śrut, których zawartość po oddaniu serii strzałów waży się i przez porównywanie z sumaryczną masą śrutu, która znajdowała się w wystrzelonych nabojach, w znany sposób oblicza się stopień i równomierność pokrycia tarczy.

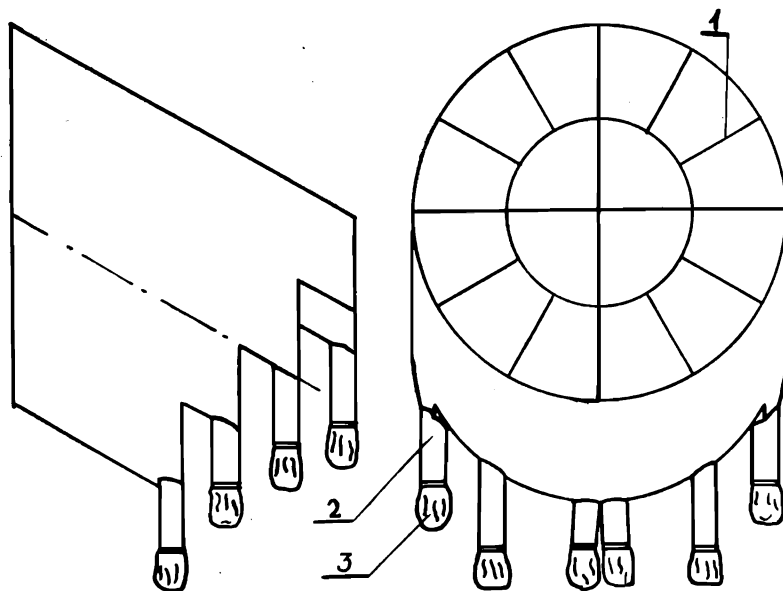

fig. 2

fig. 1